

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM2401003001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองสมบูรณ์ เป็นสาขาของแม่น้ำ คลองหนองเย็น/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 8 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 3 เหล่าเป้า ตำบล ดอยหล่อ อำเภอ ดอยหล่อ จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	480120	Y(UTM)	2044627	X(UTM)	479730	Y(UTM)	2043331	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.0		1.0		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.0		1.0		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		1.2		1.0		วางระบายน้ำตาดมคอนกรีตรูปหน้าตัดตัวยู		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร
- อื่นๆ		-						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.0		1.0		1:1.5		

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ มากกว่า 1 กิโลเมตร การตาดมของลำน้ำ ตาดม วัสดุที่ใช้ตาดมของลำน้ำ ลำเหมืองมีการตาดมคอนกรีต

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ มาก ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ทุกปี ระดับความเสี่ยง มาก

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) วัชพืช (ลำเหมืองมีวัชพืชขึ้นเต็มตลิ่งของลำเหมือง และมีตะกอนสะสมที่ท้องลำเหมืองในปริมาณที่มาก)
- > โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณสุขโลก: วางท่อตามแนวลำน้ำทดแทนลำน้ำเดิม

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหายังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหายังเบื้องต้น
<p>ลำเหมืองสมบูรณ์ ด้านเหนือน้ำเป็นคลองดินธรรมชาติ</p> <p>เมื่อน้ำในลำเหมืองไหลมายังตำแหน่งที่มีปัญหาการกีดขวางทางน้ำ</p> <p>ซึ่งมีลักษณะเป็นรางระบายน้ำเปิดทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า(รางระบายน้ำตัวยู)ตาดมคอนกรีต ความกว้าง 1.2 m. ความลึก 1.0 m.</p> <p>มีระยะความยาวของรางระบายน้ำ 100 m.</p> <p>ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าขนาดของลำเหมืองสมบูรณ์</p> <p>ทำให้ไม่สามารถระบายน้ำได้ทันจนเกิดเป็นน้ำเอ่อล้นผนังคอนกรีตทั้งสองฝั่ง</p>	<p>ข้อมูลพื้นที่รับน้ำของตำแหน่งที่เกิดปัญหา</p> <p>$A = 4.37$ ตารางกิโลเมตร $L_0 = 3.29$ กิโลเมตร $H = -$ เมตร $C = 0.43$</p> <p>$tc = 1.19$ ชั่วโมง $I = 72.35$ มิลลิเมตร อัตราการไหลสูงสุด $= 5.5 \text{ m}^3/\text{s}$</p> <p>Return period = 50 ปี</p> <p>หน้าตัดของทางน้ำก่อนไหลมาเจอรางระบายน้ำตัวยู</p> <p>มีขนาดที่ใหญ่กว่าขนาดหน้าตัดของรางระบายน้ำตัวยู</p> <p>ถึงแม้ว่าลำเหมืองสมบูรณ์ทางด้านเหนือน้ำจะไม่ได้ตาดม</p> <p>แต่เนื่องจากขนาดหน้าตัดที่ต่างกันเยอะเกินไประหว่างลำเหมืองกับรางระบายน้ำ</p> <p>ทำให้น้ำไม่สามารถระบายได้ทัน</p> <p>จนเมื่อน้ำในลำเหมืองสมบูรณ์ไหลเป็นปริมาณมาก ทำให้ ณ</p> <p>ตำแหน่งนี้ น้ำจะเอ่อท่วมล้นพื้นที่บริเวณนั้น</p> <p>ดังนั้นจึงควรทำการขยายรางระบายน้ำตัวยูตลอดทั้งเส้น</p> <p>ให้มีขนาดหน้าตัดการระบายน้ำเท่ากับลำเหมืองสมบูรณ์ด้านเหนือน้ำ</p> <p>ความลาดชันท้องน้ำ 0.0010</p>

รูปภาพประกอบ

